

DOMOVINA

Izjaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo poslati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 8 krono temeljna pristojbina ter od vsakega petičevstva po 20 vrn. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona; za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Nesloga v nemških taborih.

Slovenem naši nasprotniki radi očitajo, da sami ne vemo, kaj zahtevamo v naših političnih borbah.

Vsled slovenskega strankarstva je skoraj res tako. A Nemci so zadnji, ki bi nam smeli kaj očitati, oni so najmanj sposobni, vsiljevati se nam za zgled. Njihova „Gemeinbürgerschaft“ je ravno takšna sanjarska fraza, kakor je bil pokojnega filozofa Nietzscheja uxor „nadčloveka“. Takšnega bitja sploh ni, kakor nemške sloge ni.

Brezstrankarski, le za narodovo srečo vnati slovenski politiki so vedno pridigovali dve reči za dosego boljše politične bodočnosti: določitev gotovih ciljev, katere je mogoče doseči postavnim potom ter vzgojitev ljudstva k narodni zavesti. V kolikor se je to dosedaj posrečilo in v kolikor je oviralo strankarstvo, videli bomo, ko pridejo odločilni trenutki.

Tudi Nemci imajo v politiki ednake cilje. Pa ker hočejo „reševati“ nemško stvar vse raznovrstne nemške stranke, delajo to po raznih načinih, a tudi njihovi cilji gredo narazen. Posebno huda nasprotstva so nastala zadnji časi med takozvanimi „Volksdeutschen“ (völkische) in „Alldeutschen“ (Vsenemci).

Dočim so si vse nemške stranke edine v sovraštvu do Slovanov in v mržnji do — avstrijske domovine, zasledujejo le različna pota, kako temhitreje Slované uničiti ter se avstrijskih spon znebiti.

Pristaš Vsenemcev, državni poslanec Franko Stein je svoječasnno v državnem zboru imenoval vsakega Avstrijca bebca, ki bi še hotel biti avstrijsko patrijotičen. Vodja Vsenemcev, slaboznani vitez Jurij Schönerer pa niti z nobenim ne govori, kdor se ni z dušo in telesom zapisal pruski propagandi.

Te dve stranki igrata sedaj glavno vlogo med avstrijskimi Nemci. Kakor vidimo, avstrijski sicer niso Nemci ne v edni ne v drugi stranki. Obojni se trudijo za priklonjenje avstrijskih

namških dežel k Prusiji. Prvi bolj previdno, drugi brezobzirno.

S svojo neugnano brezobzirnostjo pa škodujejo Schönererjanci skrajnemu ruvanju Nemcev ljudske stranke. Zadnji sili tožijo, da jim Vsenemci v trenutku poderajo, čkar je napravilo resno in težavno delo v desetletjih. V mislih imajo razdelitev Češke.

Skoraj 16 let si prizadevajo nemški nacionalci razkosati Češko v češki in nemški del, pri čemur so že napravili v duhu novi nemški Češki takšne meje, da bi ta nova provinca po zemljepni obliki ter po številu prebivalstva ednačila popolnoma veliki kneževini Badenski. Ali niso naši Nemci vsustransko previdni?

Že so se bližali lepo svojemu cilju — ko bi ne bilo Čehov — ter za prvo dosegli delitev deželnega šolakega in deželnega kulturnega sveta. Tu pa pride neizprosni vitez Schönerer ter zakliče onim pri „resnem in težavnem delu“ svoj: stojte!

„Idealni“ Schönerer veruje trdno v izrek svojega tovariša dr. Steinwenderja: „Die Deutschen sind ein Herrenvolk und zur Herrschaft müssen sie kommen“ (Nemci so gosposki narod ter morajo priti do vladanja). Zaradi tega se je s svojo stranko zoperstavil vsaki delitvi Češke, temveč zahteva, da se uvede v celi Češki nemški državni jezik ter potem počaka, da bo itak cela Češka z Moravsko vred padla Nemcem, oziroma Prusiji kot zrelo jabelko v naročje.

Ker so Nemci „vladarski narod“, bilo bi po nazorih Vsenemcev nevredno, zasledovati druge cilje, kakor popolno podvrženje cele Češke. Nadalje uči ta stranka po javnih(?) volilnih shodih: „Nekega dne si bo Prusija itak na ta ali drugi način priklonila dežele češke krone. Ako bi bila tedaj Češka že razdeljena, bil bi to dvakrat pretežek grižljaj za Nemčijo. Zaradi tega mora poznati vsak pravi Nemec le edno zahtevo: da zavlada nemški državni jezik postavnim potom po celi Avstriji. Vse drugo je bedarija, ki le zmeša duhove.“

Sicer mislijo vsi Nemci podobno, a ker pristaši ljudske stranke nimajo tako razgretih glav, kakor je Schönererjeva, tudi ne mislijo butati z njimi v zid, temveč hočejo po ovinkih isto doseči.

Vsled tega je huda zamera med obema taboroma izdajalskih Nemcev. Neumljeno se opletajo po svojih časopisih.

Nam so ta zmerjanja in grožnje, kakor razpor v dveh rokovanjskih četah. Bojimo se prvih in drugih ne, najljubše bi nam pa bilo, da bi se hoteli medsebojno porazumeti in zapustiti naše meje. Se boljše pa bi bilo, da jih vse skupaj zgrabi — „roka pravice“.

Kakor se na edni strani tajno in javno pripravljajo za češke dežele, tako imajo zgotovljene črte glede slovenskih pokrajin. Avstrijska vlada jim ne mara delati ovir, stojmo pa sami na straži!

Pristašem „Štajerca“ raste pogum.

Vremenski ptič v Št. Ilju, častihlepni plemenitaš Pistor se je zopet oglašil v graški „Tagesposti“. To ne pomenja nič dobrega. Pistor je glavni vodja nemškutarskih ogleduhov okoli „Štajerca“. Ne odlikuje se ta človek sicer ne po politični bistroumnosti, niti po spretnem peresu, pač pa po svoji divji mržnji do Slovencev ter po pravi babji blebetavosti. In za zadnjo slabost mu je njegova stranka malo hvaležna, pač pa dá nam Slovenem pogledati za nemčurake kulise.

„Štajero“ se kar cedi same ljubezni do slovenskega kmeta. Naš kmet pa je še nepokvarjen in odkritosrčen. Zato pa ne more verjeti, da je vse grda nemčurska hinavščina, kar mu najnovejši prijatelji iz taborja „giftne krote“ govorijo. Polagoma verjame edni laži za drugo, dokler ga lisjaki ne zapredejo popolnoma v svoje mreže. Tako se je v ednem letu vjelo lepo število slovenskih kratkovidnežev. Naši voditelji

le, kako bi svojo pregrešno ženo kaznoval. Poskusil je prvokrat grozno strast ljubosumnosti. V svojem obupu se je vdal pijači. Prihajal je omteden h počitku, katerega ni našel.

Grozna, nasilna razburjenost nesrečnega zdravnika se je polagoma umaknila mirni melanholiji, in le, kadar je gospa Angela skušala svojemu soprogu približati se, se je ta razkačil, ker je nikakor ni pustil do besede.

Življenje mu je postalo neumno, nepotrebno, svet brez vrednosti. Saj so ga varale najslajše, edine nade. —

Nekega jutra so našli dr. Pavnoviča v njegovi ordinacijski sobi s prerezanim vratom.

Na mizi je ležal list, kateremu je bila prirejana oporoka.

List je na kratko oznanjal to-le:

„Edino, kar sem imel na svetu, je bila moja žena. Ta me je varala. V svojem obupu sem mislil na kazen. Zažgal sem svoje stanovanje, da bi zgorela oba. Prehitro so naju rešili. Bilo je prav. Ona naj živi in trpi, kakor sem jaz. Moje življenje je brez vrednosti. Smrt je moja rešiteljica.“ — — —

LISTEK.

Spletkarica.

Spisal Juraj Lubič.
(Konec.)

Znano je, kake je zdravnik zasačil svojo gospo pri sladkem objemu sodnega adjunkta in kako je potem bežal smrtno zadet, potr, uničen.

Prenagil se je bil.

Da bi bil še malo počakal, bi bil videl, kako krepko zaušnico je njegova naglo obsojena Angela zadala svojemu hudobnemu dvoritlju, ko se je čutila prosto.

Njegov objem je bil tak, kakor da bi bila gospa Angela v železo ukovana — niti ganiti se ni mogla, a potem je s tem izdatnejšo silo se globoko užaljene ženske časti uporabila sredstvo, katerega bi se bila v enakem položaju poslužila sleherna poštena ženska.

Angela je potem bežala iz stanovanja razkrinkane prijateljice, adjunkt Zgaga pa je ostal — z zavestjo, da še ni strupeni dih sladkega greha okužil vseh žensk.

Odpri so se gospej Angeli oči popolnoma. Spomnila se je pri tej priliki vseh položajev, v katere jo je bila gospa Hedvika zvalila, glede katerih pa tedaj ni imela najmanjšega suma. Izpoznala je, v kaki nevarnosti je bila, kaka posast se jej je vsilila pod plaščem prijateljstva. Vedela je vse. Pretrgala je za to vse vezi, katere so jo spajale z nevredno sosedo. Zjokala se je nad svojo kratkovidnostjo in je gospej Hedviki, ko se je ta prišla k njej opravičevati zaradi njega dogodka, pokazala vrata nalik nadangelju Mihaelu, ki je nevredno prvo dvojico z mečem spodil iz raja.

Dr. Pavnovič po onem dogodku ni več govoril s svojo soprogo.

Ko je bil videl svojo lastno, ljubljeno, oboževano ženo v srečnem objemu drugega — tedaj je bežal, preganjan od peklenjskih duhov. Vso noč ga ni bilo domov. Tudi ves drugi dan ga njegova gospa ni videla.

Ko je prišel domov, se ga je žena prestrašila, tako se je bil izpremenil. Grozni dnevi so bili to! Dr. Pavnovič je bil večinoma v svoji ordinacijski sobi. Misli je noč in dan, toda edino

menda vsega tega ne vidijo z ono resnobo, kakršne je stvar vredna. No Pistor zasleduje svoje pridobitve ter si veselja mane roke.

Tega svojega veselja pa ne more prikriti, temveč ga je nedavno razbobil po nemških listih. V tem sicer plitvem in umazanem blatenju slovenstva je marsikaj, kar bi naši činitelji morali vpoštevati.

Pistor z veseljem pozdravlja najnovejšo kmečko gibanje, katerega pa ne razume ali si ga pa nalašč tolači v svoje namene. O teh kmečkih društvi pravi, da jim je namen združiti se z Nemci. Kolikor poznamo iz pravil in dosedanjega delovanja takšna društva v Šmarju in Gornjemgradu, smemo pač Pistorju in njegovim podrepanikom uničiti tako upanje. Naša kmečka društva so in ostanejo strogo narodna, delujoča za kmečko stanovsko organizacijo. Ko bi imela v mislih kakršnokoli zblíževanje z našimi krvnimi sovragi, bila bi pač nemogoča v najbolj narodno zavednih okrajih.

Slepenje našega ljudstva po raznih Wratschkotih in Zdravcih, nima z najnovejšo organizacijo nič skupnega.

Vsega premišljevanja pa zasluži Pistorjevo prorokovanje glede bodočih deželnozborskih volitev na Štajarskem. Svojim ljubljencem Wratschkotu, Kresnigu in Zdravcu že kar obeta man date. Kdor pozna lahkovernost naših kmetov ter hinavsko vsiljivost nemškutarskih prilizencev ne bo smatral Pistorjeve besede za povsem prazne.

Pričakovati moramo, da bodo bodoče deželnozborske volitve tako strastne, kakršnih še nismo imeli. Potrebno bi bilo, da se že naši politični krogi sedaj pripravljajo z vso vztrajnostjo za iste. Kot predpriprave naj bi bilo vsestransko razkrinkanje nemškutarskih laži, kakršne trosijo o Slovencih in njihovi zgodovini ljudje, kakršen je Pistor in lisjaki okoli „Štajerca“. Res, da so njihove čenčarije gorostasne bedarije, kakršna je Pistorjeva trditev, da Slovenci nimamo ne svoje zgodovine, ne literature, ter da so se Slovenci prvokrat šele pokazali v zgodovini v kmečkih puntih. V turških bojih pa da niso ničesar storili brez Nemcev, le poloviti so se pustili od Turkov za sužnost liki plahe ovce. Kdor grdi tako lažljivo najhujše borbe slovenskih kmetov, ta ne more biti njihov prijatelj, pa naj se mu še tako cedi z jezika pri liznenosti.

Količ kaj izobražen človek se sicer ne zmeni za tako hudobno obrekovanje, a pomisliti je treba, da naš kmet po večini ni o vsem tem zadostno poučen ter kaj rad verjame. Polagoma se ga prijema nemškutarski strup, a za časa volitev bo stalo njegove slepilce le malo truda, da si ga pridobijo v izdajalski tabor.

Ne podcenjajmo tedaj nobene nemčurske nakane, temveč stojmo neprestano na straži za svoje najdražje svetinje!

VI.

Nenadna smrt obče priljubljenega zdravnika je obudila veliko senzacijo. Mnogo jih je bilo, kateri so šele sedaj dobili vpogled v zakonsko življenje naše nesrečne dvojice, katero so bili smatrali povsem srečno.

Ko se je pa oporoka objavila, so vsi strmeli.

Kar je imel dr. Pavnovič, je zapustil v dobrodelne namene. Svojo soprogo je izrečno izključil od dedne pravice.

Ker dr. Pavnovič ni imel dovolj službenih let, ni imela njegova vdova pravice do penzije in je h kratu stala na svetu osamljena, zapuščena — s svojo srčno boljo.

Grozna krivica, ki se jej je zgodila, vzbudila je v srcu poštenih ljudi, kateri so neomadeževano življenje mlade vdove poznali, usmiljenje, zakaj njeni stariši so bili tekom leta umrli, ne da bi bili zapustili kaj premoženja, drugega človeka pa ni imela na svetu, katerega bi se mogla v težkem času okleniti. Vendar jo Bog ni zapustil. Prišel je pokojnikov bratranec, oženjen in precej imovit pomorski častnik ter ji je obljubil, da jo vzame k sebi in da bo za njo skrbel.

Komisar pl. Gruber, uvidevši, da ga je gospa Vrtinčeva s svojim nastopom pripravila ob ves-

V prospeh kmetijstva.

Kdor dandanes pozna gospodarske razmere večine naših gospodarjev, kdor med njimi živi in njih mišljenje ter življenje opazuje, kdor pozna prirodne moči zemlje, na kateri se za svoj obstanek bori naše ljudstvo, ta bo pritrdil, da ima naš kmetijski stan težaven položaj, da ima le to, kar si s pridnostjo in varčnostjo pridobi, da je poleg tega izpostavljen mnogim nevarnostim in težavam, ki mu te trdo, pridobljene zemeljske darove zmanjšujejo. Kdor se je pa nekoliko po svetu ozrl in kmetijske razmere z našimi primerjal, ta je lahko uvidel, da ima naš kmetijski stan pričakovati le tedaj boljše prihodnosti, ako se bo prepričal, da dandanes ne zadostuje več kmetijskemu stanu, ako le kot črna živina dela od ranega jutra do poznega mraka, ampak, da si mora znati svoje razmere tako uravnati, kakor to zahteva umno gospodarstvo. To pa narekuje, da se vsak gospodar ravnaj po naukih, ki sta jih veda in skušnja na širnem gospodarstvem polju spoznala in dejansko potrdila kot prave.

Časovne razmere zahtevajo, da si poljedelec delo in trud olajša iz zagotovi boljše vspehe z novimi in boljimi pomočki in ne gleda samo na količino izvršenega dela, ampak še bolj na njega kakovost. Pridelke pri živini, na polju, v vinogradu in gozdu je treba prav v denar spraviti in jih obvarovati pokvare.

Boj za obstanek je postal v kmetovalčevem stanu najtežavnejši in tira ravno iz naše domovine vsako leto nebroj mladih in čvrstih ljudi od domače hiše v tujino, bodisi v Ameriko, na Nemško ali v razne tovarne ali rudokope. Vsi ti ljudje morajo od doma, ker jih tira ne le glad, ampak ker nimajo veselja do kmetovalčevega poklica in dela, ker ga drugače ne razumejo, kakor so se ga od pradedov naučili, in katero delo se dandanes ne izplača več, da je gospodar na lastni zemlji le hlapec. Tu bi morala krepko vmes poseči državna oblast in pomagati kmetovalcu; zakaj ako se za vsak stan najde pomoč, ako se vse polagoma izboljšuje in napreduje, se morajo tudi tu najti sredstva, da si boje potapljaljoči kmetijski stan opomogel.

Ljudska šola bi bila če ne po svojih ustanovnih načelih, pač pa po ljudski potrebi in po žrtvah, ki jih prebivalstvo zanjo žrtvuje, poklicana, da podpira kmetijstvo, t. j. da podaja mladini več kmetijskega pouka in pa strokovnega znanja. Mladini se mora že v šoli vcepiti veselje do kmetijstva; zato naj bi se za mladino v 13. in 14. letu vpeljale praktične nadaljevalne šole, v katerih bi se otroci učili potrebnih kmetijskih vednosti. Tako bi se mladina vzgajala za svoj poklic na kmečkih domovih. V pomladanskem in poletnem času naj bi se na šolskem vrtu ali na kakem vzglednem posestvu v šolski občini tudi praktično vadili v kmetijstvu. Umevno je, da bi tak pouk dosegel prav velik uspeh, ako bi se razširil po celi de-

ugled, je prosil premeščanja in ga tudi dosegel. Z njim je izgubila gospa Hedvika zadnji vir svojemu blagostanju.

Sodnega adjunkta Zgaga, od katerega je tudi dobila tuintam kako podporo, ni bilo več blizu. Oženil se je bil in je vzdihoval pod težkim jarmom svoje stroge gospodinje.

Po smrti dr. Pavnoviča, katero je očitno povzročila gospa Hedvika, jo je vse črtilo, moči ni imela več, da bi mogla naprej spletkariti in le sreča je bila za njo, da je bil njen soprog disciplinarni potom premeščen v oddaljeni kraj, kjer ni mogla priti do nikake veljave.

Razvajeno prejšnje življenje zakopalo je Jurija Vertinca, njenega moža v dolgove, iz katerih se je skušal rešiti s tem, da je pri sodišču poneveril večjo svoto.

Zaprli so ga, pozneje pa — odpustili iz službe.

Burno življenje gospe Hedvike je vsekalo v njen obraz tiste poteze, ki glasno kriče o preteklosti. Pred časom se je postarala in se je od vseh zapuščena v svoji grozni bedi oklenila zadnje pomoči — prosjačenja. Zaničevana begala je za milodari, ki pa niso bili izdatni, ker jo nikdo ni maral.

želi in bi se ustanovilo precejšnje število kmetijskih nadaljevalnih šol.

Istotake je umevno, da bi se mladini vcepila ljubezen in veselje do kmetijstva. Tako razširjenje prepotrebnega strokovnega znanja pri drugih stanovih, kakor pri obrtniškem, trgovskem itd. je bilo samo ob sebi umevno. Le za kmetovalčev stan naj bi bil pouk nepotreben?

Z ozirom na to pa bi bilo neobhodno potrebno, da si pridobiva učiteljski stan več znanja v raznih strokah kmetijstva. Mladi učiteljski naraščaj bi se moral seznaniti z raznimi panogami kmetijstva, da bi mogel z uspehom delovati v kmetijskih nadaljevalnih šolah.

Ako hočemo, da bode naš slovenski narod napredoval v vedi, omiki, in da ne bode zaostajal za svojimi srečnejšimi, bogatejšimi in mnogoštevilnejšimi sosedi, ki mu leto za letom, trgajo kos za kosom njegove rodne zemlje, skrbimo pred vsem, da ga materialno okrepimo. Omogočimo mu, da si zna bolje in z manjšim trudom izkoriščati naravne darove, ki mu jih ponuja zemlja. Skrbimo, da bode ostal naš narod gospodar na svoji zemlji; da ne bode silil izven domovine v toje kraje.

Celjske in štajarske novice.

(Osebnost.) Absolvirani učiteljskičnik g. Alojzij Luckmann je imenovan poštini praktikanom v Celju.

(Slovensko stenografsko društvo) priredi v četrtek, dne 29. avgusta v Št. Jurju ob j. žel. v prostorih Černovške gostine svoj ustanovni zbor, na katerega so vabljeni stenografi in prijatelji slov. stenografije.

(Izžrebani porotniki v Celju.) Za letošnje porotno zasedanje pri celjskem okrožnem sodišču, ki se začne dne 9. septembra, so izžrebani za porotnike naslednji gospodje: Oskar Reitter, trgovec v Slov. Gradcu, Adalbert Globočnik, trgovec v Žalcu, Peter Flek, mizar v Sevnici, Jurij Nareks, mizar v Celju, Janko Vavken, tajnik južnostaj hranilnice v Celju, Fran Debelak, mlinar v Prelaznem, Vinko Ježovnik, župan v Velenju, Leopold Wambrechtsammer, hišni posestnik v Celju, Karol Ferschnig, trgovec v Rogatcu, Karol Tischler, mesar v Vitanju, dr. Jožef Kolšek, odvetnik v Laškem trgu, Ivan Cesar, podobar v Mozirju, dr. Jos. Georg, odvetnik v Šmarju, Ant. Kostevc, posestnik v Podgorju, Jos. Makesch, trgovec v Celju, Fran Fon, posestnik v Loki, Matevž Mächtig, posestnik v Gor. Gradu, Ivan Rogina, načelnik okr. zastopa, župan in posestnik v Podgorju, Martin Bač, trgovec v Olinju, Miha Tajnik, župan v Družmirju, dr. Hans Lichtenegger, zdravnik v Šoštanj, J. Plevnik, posestnik v Brdju, Anton Kolenc, posestnik v Gornjem gradu, Jos. Cerjak, posestnik v Dorni seli, Karl Steinacher, posestnik v (Markusdori), Martin Hostnik, posestnik v Polju, Bohuslav Falta, mesar v Laškem, Miha Volavšek, posestnik v Kozjem, Karol Prešiček, trgovec v Zdolah, Filip Kristan, posestnik v Lehnu, Alojzij Juvancič, gostilničar v Zid. mostu, Viktor Hauke, mesar v Šoštanj, Martin Šuster, krčmar v Mozirju, Oskar Urban, mesar v Konjicah, Fran Podgorshek, zidar v Laškem in Ivan Tratnik, krčmar v Mozirju. Namestni porotniki so gg.: Fr. Velenšek, posestnik v Ostrožnem, Anton Napotnik, mesar in gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel., Peter Derganc, mestni ekonom v Celju, Anton Gajšek, lesni trgovec v Celju, Viktor Schwab, tovarnar v Celju, Fran Ušen, posestnik v Dobrišji vasi, Matija Hrepeunik, mizar v Celju, Jos. Hočevar, krojač v Celju in M. Ropas, glasovirar v Medlogu pri Celju.

(Razpisane učiteljske službe.) Na novoustanovljeni dvorazrednici v Gotovljah je razpisana služba načelnika in učitelja, ozir. učiteljice; v Št. Pavlu v Sav. dolini je popolniti edno učiteljsko mesto, istotako v Trbovljah na petrazrednici z edno paralelko. Na podružni šoli v Lokavcu pri Zid. mostu je popolniti službo učitelja voditelja. Obe zadnji šoli sta v II. plačilnem razredu. Prošnje do septembra.

(Novo merjenje občin.) V svrhu ureditve zastarelih katastralnih map je sklenilo finančno ministrstvo leta 1902 prirediti z novim merjenjem občin, ki morajo za pokritje stroškov prispevati, za kar dobijo brezplačno zgotovljeno mapo svoje občine.

(Nagle smrti je umrl) na kolodvoru v Škofji Loki ljubljanski notar Schönwetter, ki je poprej dalje časa uradoval v Radečah pri Zidanemostu.

(Cesarjev rojstni dan) praznovali so člani „Slovenskega planinskega društva“ iz Ljubljane in Kranjske gore na Kredarici v triglavskem pogorju v Aljaževi kapelici. Akoravno je bilo mrzlo jutro, je bilo vendar navzočih 21 turistov.

(Pogorela je) dne 18. t. m. kočja nekemu kajzarju v Srednji vasi nad Škotjo Loko. Zažgala je žena iz sovraštva do moža. Požigalko so zaprli.

(Streli.) je udarila dne 17. t. m. v hlev A. Oblaka na Golem vrhu na Gorenjskem. Pogorela je tudi hiša in dve govedi, vse gospodarsko orodje in krma; škoda je do 4000 glt. — Dne 16. t. m. je užgala strela na Gori nad Idrijo posestniku Cajnarju hlev in kozolec, ki je bil poln pšenice. Zgorelo je vse gospodarsko orodje; škoda se ceni na 4000 kron. — Na Veliki Šmaren je ubila strela neko dekle v Begunjah na Gorenjskem. — Dne 16. t. m. je ubila blizu Kočevske reke na Dolenjskem strela 37letnega posestnika F. Bartelma. — Dne 14. t. m. je ubila strela blizu Lahine 44letnega J. Želkota. — Toliko nesreč od strele že dolgo ni bilo kakor letos.

(Izlet na Menino), katerega priredila Kamniška in Savinska podružnica „Sl. plan. društva“ se vrši v nedeljo, dne 25. t. m., ne pa dne 24., kakor nam je bilo zadnjič pomotoma sporočeno.

(Vsled šale smrti.) V Pieterjih pri zgradbi samostana uslužbena delavca Luzar in Prah sta se dne 14. t. m. v šali metala po nekem skednju; pri tem je zadnji padel s skednja ter si zlomil vrat Bil je takoj mrtev.

(Potres.) V Leskovcu pri Krškem je bil dne 17. t. m. potres s tremi sunki, katere je spremljalo podzemeljsko bobnenje.

(Samomor vojaka.) Na Predilu se je ustrelil te dni nek vojak lovec iz strahu pred kaznijo. Ukradel je menda svojemu tovarišu 4 krone.

(Vojaške vaje.) 12 brigada je dospela dne 14. t. m. preko Železne Kaplje in Jezerskega v Kranj, kjer so dne 16. t. m. začele brigadne vaje. Na predvečer cesarjevega godu je bila brigada v Škofji Loki, kjer je bil mirozov. Igrale so tri vojaške godbe. Divizijske vaje se bodo vršile okoli Št. Petra in Postojne na Notranjskem. Dne 6. septembra se začne dva dni trajajoč korni manever, pri katerem bode dve diviziji.

(Stavka v Nabrežini.) Lastniki kamnolomov so sklenili, da odslovo vse delavce in da zapró svoje kamnolome, ker se nočejo udati zahtevam delavstva. Poleg delavcev trpela bi po tem sklepu veliko občina Nabrežina, ako ne pride med posestniki kamnolomov in delavci do poravnave.

(Laškim generalnim konzulom v Trstu) bode imenovan baron Bianchi, ki je bil doslej na Cetinju v Črnigori.

(Velikodušen dar.) „Prvemu istrskemu Sokolu“ v Pulju je poslal škof J. Strossmayer 1000 kron za društvene namene.

(Hrvatsko čitalnico) otvorijo v nedeljo, dne 25. t. m. z velikim slavljem v Moščenicah v Istri.

(Zavod sv. Jeronima v Rimu) V srednjem veku se je ustanovil v Rimu hospic, to je gostišče, kamor so sprejemali učenjake in romarje iz ilirskih dežel, ter se je imenoval zato ilirski zavod sv. Jeronima. Papež Sikst je sezidal za hospic tudi cerkev in imenoval kapitelj, to je kanonike. Že takrat se je mislilo ta hospic spremeniti v cerkveni kolegij, kjer bi se vzgajali hrvaški duhovniki, a tega niso dopustili laški kanoniki, čeprav so hrvaški škofje mnogo žrtvovali za zavod. Zdaj pa se je hrvaškim škofom posrečilo, da se opusti sedanja organizacija tega zavoda in se isti premeni v „Zavod sv. Jeronima za Hrvate“ iz Hrvaške, Slavonije, Bosne, Hercegovine, Dalmacije in Istre. Lahko so začeli veliko vojno zoper to papežovo odločbo.

Dopisi.

Gornja Sav. dolina. Dne 4. avgusta t. l. je gornjegrajsko kmetско društvo zborovalo pri g. Ivanu Lipoldu v Mozirju. Zbralo se je okoli 150 kmetov od blizu in daleč, katerim se je

pridružilo tudi nekaj tržanov. Udeležba bi bila pa gotovo še večja, ako bi se tako brez vsakega vzroka proti društvu ne hujskalo.

Ker je bil društveni predsednik po opravih zadržan, ter se zborovanja ni mogel udeležiti, otvoril je isto točno ob 3. uri popoldne odbornik in društveni tajnik g. Ivan Lipold; z najpristnejšimi besedami je pozdravil vse navzoče in če tudi, je rekel, bi število udeležnikov lahko bilo večje, tako je vendar jako veselo znamenje to, da so se zbrali najzavednejši možje, ki hočejo z vso vmeno ščititi vse svoje državljanske pravice. Ko je še zaklical trikrat „živio“ prešvitlemu cesarju, podal je besedo g. Anton Petriček-u, učitelju v Žalcu. Ta je potem čez edno uro jako poljudno in temeljito razpravljaj o umnem hmeljarstvu. Kazal je navzočim, kako se priredi zemljišče za hmelj, kako se isti sadi, katere vrste hmelja so najboljše, kedar in kako se hmelj gnoji in obrezuje, koliko obeta in do naša čistega dobička. Spregovoril je tudi o najbolj znanih škodljivcih te rastline in kako je iste preganjati.

Tako poučljivi in zanimivi govor poslušali so vsi navzoči z največjo pazljivostjo, in ko je govornik končal, izrekli so mu glasno svojo zahvalo in splošno priznanje. Pa tudi društvenemu vodstvu gre vsa hvala, da je pridobilo govornika, ki je v hmeljarstvu tako temeljito in vsestransko poučen in kateri to, kar sam zna, vé tudi drugim tako po domače in v tako lahkoumljivi besedi razložiti. Taki govori so za ljudstvo neprecenljive vrednosti, kajti izdado mnogo več, nego še tako izvrstno pisana knjiga. Zato izrekamo tukaj željo, da bi društvo, kakor je dosedaj, tako tudi v prihodnje, po dobrih in temeljito v svojih strokah izvedenih govornikih skrbelo za napredek kmetijstva, in smo uverjeni, da bo do njegovo delovanje postalo prav blagonsko za celi naš okraj. Gosp. govorniku pa še enkrat na tem mestu izrekamo svojo najpristnejšo zahvalo za njegov obilen trud. — Drugi govornik, g. Ivan Lipold, razmotrival je vprašanje, kako je prišlo do tega nesrečnega razpora v našem okraju. Tudi ta narodno navdušeni govor so poslušali vsi z največjo pazljivostjo.

Gosp. Apat iz Vranskega je v daljšem govoru povdarjal potrebo kmetске organizacije, kajti to je edini pravi pot, da si kmet opomore, ter se še pravočasno prepreči polom, kateri mu od vseh strani preti. Ravno v tem smislu govoril je tudi posestnik, doma v Kokarjih, kateri je, tako je dejal, prehodil mnogo sveta, pa se je povsod prepuščal, da stoji kmet le tamkaj na trdnih nogah, kjer je dovolj izobražen in kjer združeno zastopa svoje koristi. Ako bi se tudi pri nas to sprevidelo, potem bi se gotovo tudi naše res tužne razmere sčasoma zboljšale, našli bi zopet doma dovolj kruha in ne bilo bi ga nam treba iskati v Ameriki. Zato on želi, da bi kmetško društvo vse to upoštevalo ter vsestransko delovalo v prid in v blagor našega okraja in njegovih prebivalcev. Da pa to dosežemo, je v prvi vrsti potrebno, da se tesno drug drugega oklenemo. Tudi tem besedam so vsi navzoči glasno pritrdjevali. Zadnji govornik g. Pustoslemšek iz Gornjegrajskega, je slikal tiste srečne čase, ko je bilo naše ljudstvo še svobodno, ko mu še nihče ni kratil narodnih pravic, ko je bilo na starodavni svoji rodni zemlji sam svoj gospodar. Pozneje pa ga je zadela nesreča za nesrečo, podjarmil ga je tujec, ki še tudi dandanes ne miruje; temveč si na vso moč prizadeva, da bi ga v starih njegovih bivališčih iztrebil in potujčil. Tem nakanam treba se je z vso odločnostjo postaviti v bran. Zato je potrebno, da se združimo, kajti le tako bo mogoče uspešno odbijati napade, in naj pridejo isti od koderkoli. Končno se je ednoglasno sprejela resolucija, da se za celo Spodnje Štajarsko osnuje kmetška „Zveza“ h kateri pristopijo vsa okrajna kmetška društva. Okoli 6. ure je potem predsednik zaključil zborovanje, ter se je še enkrat zahvalil vsem govornikom, pa tudi vsem navzočim, ter jih je še posebno spodbujal, da se društvenih zborovanj udeležujejo v najobilnejšem številu, ter se naj nikogar ne strašijo in na nikogar ne ozirajo, ki jih hoče od tega odvrti. Po dotedanjih dveh zborovanjih so se lahko vsi prepričali, da vsi napadi na naše društvo niso dru-

gega, kakor ostudno in neskoszi podlo obrekovanje. Edini namen našega društva je, pospeševati vsestranske koristi kmetskega stanu, in če bomo vsi složni in edini, tedaj bomo ta namen tudi v najvišji meri dosegli! Večina navzočih je potem še dalje časa v prijaznih pogovorih skupaj ostala ter se je še le proti večeru razšla.

Iz Gornje Radgone. Tukajšnja posojilnica je v edni svojih zadnjih sej na predlog g. notarja Otona Ploja ustanovila stipendij v znesku 240 kron za kmečke sinove iz sodnega okraja gornjeradgonskega, kateri se želi izobraziti v vseh potrebnih panogah kmetijstva. Edina šola take vrste, ki ustreza dejanskim potrebam naših kmetov, za katere nima nemškonskega nacionalna večina v Gradcu ne razuma ne srca, je od dežele Kranjske ustanovljena vinarska, sadjarska in poljedelska šola na Grmu pri Novem mestu, radi česar velja ta ustanova za ta zavod. Na tej šoli se poučuje na podlagi našim kmetom razumljivega jezika, kako je ravnati pametno z oratno zemljo, kako z goricami posebno dandanes, z živino, da dá kar največ haska, s sadjem, jabolčnico, čebelami in — kar je pri nas najbolj zanemarjeno — z lesovi. Posebno važno je tudi, da se uče, kako ravnati z vinom ter z bolno živino in kadar koti. Poleg vsega tega se uče na zavodu, kolikor je kmetu potreba računanja, pisanja, knjigovodstva, risanja, zemljištevstva itd. itd., da tako izobraženemu kmetu ni treba za vsako malenkost hoditi in iskati ljudi, ki mu naj kaj izračunajo, napiše, zmeri itd. To ni samo spričevalo duševne revščine, nego pride tudi drago. Nevednost je najdražja stvar na svetu! V našem okraju imajo naši kmetje nekaj smisla za šole, kar kaže veliko število dijakov iz njihove srede. Da tudi za poljedelske — kdo tega ne vé pri nas? Ali kaj? Danes jim je treba pred vsem skrbeti za to, da se sinovi naj nemščine naučijo. Zavoda, na katera morejo poslati svoje otroke sta, kakor znano „Weinbauschule“ v Mariboru in „Ackerbauschule“ v Grotenhof-u in tam so učitelji — Nemci. Brez znanja jezika se da pač malo doseči! Privaditi se pa tujemu jeziku, to stane nekaj. Naši kmetje vedo sami najbolje — koliko. Saj jih je samih mnogo hodilo v šole in mnogo jih pošilja sinove v Radgono, Maribor, Ptuj. A leto za letom postaja vse dražje in če gre to tako naprej, skoro ne bo iz kmečkih sinov velikih gospodov, da bi potem pod geslom iz naroda za narod skrbeli za siromaka — kmeta. In tedaj ti gorjé — slovenski kmet! z veseljem je torej pozdraviti ukrep naše posojilnice, ki hoče pokazati pot, kam se naj gredo učiti naši kmečki sinovi, in dati za to pot vsako leto vsaj 240 kron. Toliko namreč stane edno leto študiranje na Grmu. V dveh letih pa lahko zapusti gojenec zavoda kot izobražen ekonom to šolo. Radi tega pa pošljite gornjeradgonski kmetje kar največ prošenj za to ustanovo na vašo slavno posojilnico, in pokažite s tem, da ste zadovoljni z njenim ukrepom in dokažete potrebo takih stipendij za take šole, in potrebo take šole same še v večji bližini — recimo v Ljutomeru, kjer si jo, kakor smo videli na shodih naših poslancev tudi v resnici želite.

Od Sv. Jurja ob Ščavnici. Pismo zagotovilo popolnega zaupanja v svojega državnega poslanca, katero je „Domovina“ v predzadnji številki oznanila se glasi:

Vaše Blagorodje! Velečenjeni gospod poslanec! — Podpisana občinska predstojništva usojajo si izrehati Vašemu Blagorodju na neumornem in požrtvovalnem ter plodonosnem delovanju za Vaš volilni okraj in za narod slovenski v obče najiskrenejšo zahvalo in popolno zaupanje. Občinska predstojništva dne 28. julija 1901. (Po tem slede občinski pečati s sledečimi podpisi.) Brumen, župan l. r. (za Št. Jurij ob Ščavnici), Fr. Majžer, župan l. r. (za Očeslavce), Peter Škrlec, župan l. r. (za Ivajšovce) Janez Rantaša, župan l. r. (za Kapelo), Anton Divjak, župan l. r. (za Radince), Tomaž Budja, župan l. r. (za Stanetine), Ivan Vučina, župan l. r. (za Terbegoyce), Franc Korošak in Jakob Kreft, obč. svet. (za Grahovoš, ker je župan umrl). Jožef Čagran, župan l. r. (za Slaptince), Fr. Kegel, župan l. r. (za Murski vrh in Zasad), Franc Fras, župan l. r. (za Okoslavce), J. Mikl, župan l. r. (za Malo Nedeljo).

Torej v celem od trinajst občin. — Omeniti je še tudi, da so gospoda dr. Ploja dvignili krepki ščavničarji na svoje rame, kar pove, kako je bilo vse navdušeno za njega, ki je — graho voške krvi, naše krvi!

Politični pregled.

(O položaju.) Dne 17. t. m. je bil ministrski svet pod predsedstvom ministrskega predsednika dr. Körberja. Bavili so se s tekočimi posli; a doslej ni bilo mogoče storiti kakšnega sklepa glede različnih političnih in parlamentarnih vprašanj, ki čakajo rešitve, ker so poslanci na počitnicah, in ni bilo torej mogoče stopiti v dotiko s strankami. Posebno so nerešena vprašanja: sklicanje državnega zbora, rok za razpuščenje deželnih zborov in novih volitev v ta zastopstva. Minoli teden so prihajali v Lj. k cesarju ministri vseh treh kategorij, ki jih ima naša monarhija, namreč avstrijski, ogrski in skupni. Iz tega je sklepati, da so v Lj. razpravljali o vseh obilih vprašanj, ki so na dnevnem redu v obeh polovicah monarhije in o nemškem carinskem tarifu.

(Dr. Fr. Kaizl.) Bivši finančni minister Thunovega kabineta in najodličnejši voditelj mla dočeskega kluba, vseučilišni profesor dr. J. Kaizl je umrl vsled zapletenja črev nagloma v Mislovcu. S Kaizlom je izgubil češki narod velikega modernega socijalnega politika in učenjaka, avstrijski parlament pa nad vse delavnega poslanca. Dr. Kaizl je spisal mnogo socijalno-političnih in narodnogospodarskih spisov. L. 1885 je bil izvoljen prvič državni poslanec od Staročehov, a je že čez dve leti odložil mandat. L. 1890 pa ga je poslala mladočeška stranka zopet v parlament; dne 8. marca 1898 bil je imenovan finančnim ministrom, dne 2. oktobra l. 1900 pa je odstopil. Odlikovan je bil z redom železne krone I. vrste. Sodeloval je na mnogih važnih reformah v državnem zboru, kakor na ureditvi uradniških plač, plač uslužbencem in finančnim stražnikom i. dr. Umrl je 46 let star.

(Jesensko zasedanje državnega zbora.) Te dni je bil češki poslanec dr. Stransky pri Körberju, s katerim se je razgovarjal o raznih aktuvelnih vprašanjih. Ministrski predsednik je razodel dr. Stranskemu, da hoče vlada jeseni rešiti v državnem zboru samo proračuna za leti 1901 in 1902, določitev avtonomnega carinskega tarifa in avstro-ogrsko pogodbo. Po tem vladnem programu ne bo preostajalo prav nič časa za razpravo o narodnostnem, specijelno o češkem vprašanju. — Čehi bodo menda zahtevali, da se spravi na dnevni red tudi to vprašanje.

(Ogrsko.) Mažarski ministrski predsednik Scell je razpravljal dne 19. t. m. s člani liberalne stranke o nekaterih važnih vprašanjih, ki stoje na dnevnem redu. Ob tej priliki je izjavil, da rok za nove volitve v ogrski državni zbor še ni določen. Sedanji parlament mora imeti poprej še nekaj sej. Neodvisna stranka bo pri prihodnjem zasedanju podala interpelacijo glede pogostih konfliktov med vojaštvom in meščanstvom. — Ogrski Srbi so imeli te dni shod, katerega se je vdeležilo nad 7000 ljudi. Na predlog urednika Tomića je bilo sklenjeno, da predajo vladi spomenico, v kateri očrtajo svoje žalostne odnošaje.

(Nemški minister.) Češki „Narodni Listy“ se odločno upirajo zahtevi, da bi bil v ministru sprejet poseben nemški minister, ker ima Avstrija že več kakor dvajset let popolno nemško upravo. Blazno domišljavost, da so samo Nemci poklicani vladati državo, bi Körber še podprl, če bi sprejel v kabinet posebnega nemškega ministra. Če to stori, ne bo parlamenta. Ednopravnost, ki bo pravice Nemcev omejila, da bodo imeli, kar jim gre, pravice Slovanov pa do iste meje razširila, čaka še vedno na svojega izvršitelja. Körber to ni.

(Car na Francoskem.) Predsednik Loubet je povabil cara na velike vojaške vaje v Šampanjo. Car je sprejel povabilo in dospe tja po morju dne 17. septembra t. l. ter se izkrca v Dunkerque. Predno se izkrca, ogledata si car in Loubet severno brodovje; ki sprejema carja, ko isti prispe v francosko morje.

(Bolgarija.) Bolgarski knez Ferdinand je prišel do prepričanja, da je v Bolgariji parla-

mentarna vlada nemogoča, ker je preveč strank in stranic. Sedanji kabinet nima opore v ljudstvu in bode, ko se „sobranje“ zopet snide, gotovo moral odstopiti. Knez je sklenil, da pokliče na krmilo čisto nevtralnno ministristvo, kateremu naj bi načeloval Petrov, ki je že bil ministrski predsednik; ta naj bi tudi preosnoval ustavo. — Novi macedonski odbor je izvolil svojim predsednikom Mihalovskega, podpredsednikom pa generala Čončeva.

(Turčija.) Po turških državnih blagajnah vlada velika praznота. Te dni se je obrnilo veliko število raznovrstnih uradnikov naravnost na sultana s prošnjo, da se jim izplača služnina, katere niso dobili že več mesecev, ker morajo sicer s svojimi družinami poginiti. Toda namestu plače so uvedli proti prositeljem disciplinarno preiskavo. Sploh je položaj v Carigradu jako čuden; policija zapira ljudi kar trumoma. Radi nekega požara v palači Yildizu je izgnanih 700 oseb. Tudi Armence so začeli Turki iznova preganjati.

(Kitajsko.) Belgijski misijonarji javljajo o velikem boksarskem gibanju v Mongoliji. V pokrajini Singanfu je silna lakota; žetev je uničena vsled vednih vojnih operacij. Mnogo ljudi je že umrlo za lakoto. — Angleški poslanik je naznanil kitajskim pooblaščencom, da zahteva takojšnjega kaznovanja provzročiteljev umorov v Čučau, sicer Anglija ne odpokliče svojih čet.

(Vojna v Južni Afriki.) Kitchener je prepo-vedal nekemu švicarskemu podpornemu društvu podpirati vjete vdove in sirote Burov. Nov dokaz angleškega barbarstva! V spodnji angleški zbornici je to dni Chamberlain izjavil, da se Kitchener še ne vrne domov, ter da je 35000 Burov ujetih, ali pa takih, ki so se sami udali. Izdelana je tudi že notranja nova uprava zasedenih burških dežel. V taboriščih ujetih Burov davi smrt. grozno. Zlasti otroci umirajo trumoma. Junija meseca je umrlo med 1000 otroci 334 otrok, v juliju pa se je to število še pomnožilo. Očividno je, da Angleži nalašč ne store ničesar proti kužnim razmeram v teh taboriščih, da pomrje čim več potomcev Burov in čim več žensk. Lord Kitchener hoče baje sam zgrabiti burška poveljnika Botho, ki ima okrog sebe 4000 mož. Buri so ujeli te dni zopet celo kompanijo Angležev. Pri Middeburgu se je vršila te dni bitka; na obeh straneh je bilo precej ubitih.

Književnost.

(Veliko cerkveno-glasbeno slavnost) bodo obhajali koncem sedanjega meseca v Rezzu na Bavarskem. K imenovani slavnosti so povabljeni glasbarji raznih narodnosti, kakor tudi nekdanji učenec ondotne svetovno znane orglarske šole K. Bervar, mestni organist v Celju, da ondi poroča, kako se ta umetnost pri Slovencih razvija. Skladbe se bodo popevale od Palestrine, Orlando-lasso in kranjskega rojaka Jakob Galusa. Prišlece bo de odbor pozdravljal v raznih jezikih. Zopet nov dokaz, da se naš slovenski rojak K. Bervar za prosep umetne glasbe veliko zanima, posebno za orglarsko šolo v Celju, koja naj bi se vsestransko toplotno podpirala.

Razne stvari.

(Ljudsko štetje v Avstriji l. 1900) kaže sledeče številke:

		Prirastek	Na 1 km ²
		od leta	priđe pre-
		1890 v %	bivalcev
Galicija	7.296.000	10,4	93
Češko	6.318.000	8,1	122
Spod. Avstrijsko	3.086.000	16,0	156
Moravsko	2.435.000	6,9	110
Štajarsko	1.356.000	5,7	61
Tirol. Predarlško	980.000	5,5	33
Zg. Avstrijsko	810.000	3,1	68
Primorsko	755.000	8,6	95
Bukovina	730.000	12,0	70
Slezija	681.000	12,4	132
Dalmacija	592.000	12,2	46
Kranjska	508.000	1,9	51
Koroško	367.000	1,8	36
Solnograško	193.000	11,4	27
Vkup	26.107.000	9,3	87

(Obe nogi je odkosil) svojemu edinemu sinčku kmetovalcu Eek v Pensilvaniji s kosilnim strojem. Deček je prišel za njim na travnik in je kobacal po visoki travi, oče ga pa ni opazil. Noži so mu odrezali obe nogi pod členki. Čez dve uri je valed izkrvavljenja umrl.

(Iz Crispijevega življenja.) Malokdo učka v svojem življenju toliko nasprotij, kolikor jih je doživel rajni Crisp. Pregonec je bil svoje dni — pozneje pa je postal prvi minister v isti deželi. Prva žena bila je perica — in je svojo hčer dala knezu. V svoji mladosti je napisal navdušen slavospev „himna na Krista“, na smrtni postelji je zavračal svetotajstva le hči mu je v zadnjem trenutku pritisnila hladno razpelo na usta. V svoji mladosti je beračil za službo s šeststo lir, pozneje je cele milijone dobil iz bank. Žurnalist z mesečno plačo 40 lir je vodil pozneje krmilo Velike države, veliki puntar je dobil pozneje najvišje rede in postal ljubljene kraljev.

(200 potomcev), sinov, unukov, pravnukov itd. je zapustil te dni v Arbaniji v vasi Hutu umrli Turčin Smail Hadžo. Umrli je star 160 let.

(Koliko stanejo vojne!) Pariška „Lanterne“ je izračunala, koliko so stale vojne — pa na vse — v petdesetih letih sem. Krimska vojna v letu 1854 je stala 790.000 ljudij in kakih pet milijard goldinarjev; vojna v Italiji v letu 1859 65.000 ljudij in 750 milj. gld.; vojna na Danskem v letu 1864 10.000 ljudij in 87 milj. gold.; avstrijsko pruska vojna v letu 1866 95.000 ljudij in 800 milj. gld.; francosko-nemška vojna v letih 1870—1871 365.000 ljudij in 7 in pol milijard; rusko-turška vojna 344.000 ljudij in dve milijardi in 800 milijonov; Južnoafriška vojna 40.000 ljudij in dve milijardi goldinarjev. Tu niso še vštete vojne Italijanov z Menelikom, Francozov v Tongkingu in na Madagaskariju, Kitajska vojna z Napoleonom sedanja Kitajska vojna, Garibaldinski boji, vojna Angležev z Afganistanom itd. Ali že gori našete vojne same so stale okrog 1.700.000 ljudij.

Iščem gostilno v najem

ki naj bi bila od Celja proti Slovenjemgradu, v ali blizu kakšnega trga.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravnistvo „Domovine“ v Celju. (303) 2—1

Trgovska učenka

poštenih starišev, z dobro šolsko izobrazbo, nekoliko v šivanju izvežbana se sprejme v trgovini mešanega blaga pri Ferdinandu HERZOG-u v Ljutomeru. (302) 2—1

Ovčjo volno belo

dolgo in oprano, kupuje Dragotin Hribar v Celju, kamor naj se pošljejo ponudbe in vzorci.

Postrežba točna in solidna!

Trgovina

norimbersko-galanterijske drobne in kramarske robe na veliko

Peter Kostič

v Celju, Glavni trg št. 2 (Stajarsko) priporoča g. trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, žepne nože, pibe, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke, Gumbi iz kovine in kosti, broše, mošnjice za denar, pasove, biče in bicala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in škatlice za šolarje, držala za peresa, knjižice, pisarni in kancelijski papir, barvani in svileni papir, papir v mapah in škatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, škatlice za peresa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smodke, krtače za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špaga, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in lovake, spodnje hlače, ovrtnike, manšete, povelje, žepne robce, čipke, mašne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrencih in spulih, sukanec za kvačkanje, šnirance, močne, volnene in svilene trake, različne šnore, kapice, rokavice, solnčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, križe, svetinje in sv. slike itd. itd. itd. Končno: Vsakovratne igrače iz lesa, pleha in gumija, puže v vozčkih itd. Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah. Naročbe se razpisujejo strogo in točno s prvo povratno pošto.

Postrežba točna in solidna!

Med. univ. dr. Bela Stuhec

praktični in zobozdravnik v Ptuj

odpotoval je na štiri tedne k orožnim vajam ter bo de od srede septembra v hiši gospe Škraberjeve na Minoritskem trgu na več na Flori (298) 3-3 janskem trgu ordinoval

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Krepkega učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, kateri ima veselje do kamnoseške obrti, sprejme v uk pod ugodnimi pogoji

Vinko Čamernik

(239) 9-9

kamnoseški mojster v Celju.

Kdor si želi ohraniti svoj vinograd v dobrem stanju, in kdor želi imeti od njega kolikor mogoče največ haska, istemu bo de zelo dobro služila knjižica

„Vinogradniki!“

— čuvajte vinsko trto! —

Spisal Ant. Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču.

Delce, ki je izšlo ravnokar, se naroča pri njega pisatelju g. Ant. Kosi-ju v Središču, pri W. Blanke-ju v Mariboru in v Ptuj ter pri Dr. Hribar-ju v Celju. Cena: 1 komad 50 vin. s poštnino vred. Pri večjem naročilu se cena zdatno zniža.

Pošilja se le proti predplačilu.

(267) 10-8

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z uravnanim pritiskom „Herkules“, z jamčeni najvišji učinek do 20%, večji nego pri vseh drugih stiskalnicah.

Hidravlične stiskalnice.

10-6. Mlini za sadje in grozdje. (272)

Robkalnica za grozdje (Abbeer-stroj).

Popolne priprave pri pridelovanju mošta, stalne in premične.

Stiskalnice soka, mlini za jagode in pripravljane sadnega soka.

Priprave za sušenje sadja in sočivja, stroji za lupljenje in rezanje sadja.

najnovejša samodelna patentovana škropilnica „SYPHONIA“ za škropljenje trsa in rastlin zoper krvavo uš, izdelujejo ter pošiljajo z jamstvom specialitete v najnovejši, najizvrstnejši, najuporabnejši in pripoznani najboljši, odlikovani sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna železa in parne fužine.

Dunaj, 11/1 Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z več 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami.

Obširni katalogi in številna priznalna pisma zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Več tisoč zeleno * * * * *

cepljenih trt

dobro vkorenjene in fine vrste. (cena za 100 trt je 13 gl.). Videm, Krško postavljene. ima za prodati FRANC KERIN mlajši, hiš št. 36. (304) Sv. Križ pri Kostanjevici, Kranjsko. 3-1

Učenec

za trgovino z mešanim blagom, z dobrimi spretnostmi in iz dobre hiše se sprejme pri Franc Seršenu v Ljutomeru.

Trgovina z mešanim blagom

kje na deželi v slovenskem delu Štajarske se želi prevzeti

Ponuče na upravn. štvo „Domovine“ sub. MERKUR 4000.

(300) 2-2

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1798“ Gradec, pošte restante.

Rafael Salmič, urar in prodaja zlatnine Celje, „Narodni dom“.

Priporoča svojo veliko zalogo jeklenih, nikelnastih, srebrnih, tula in zlatih žepnih ur.

Prstane, uhane, zapestnice, priveske, svetinje, križce, medaljone, vsakovrstne verižice za okoli vratu, lorgnon, kratke in dolge za dame in gospode v zlatu in srebru.

Žlice, nože, vilice, tabatiere, nastavki za sadje, cvetlice, vizitnice itd. Velika zaloga optičnih predmetov: očala, naočniki, toplomeri, aneroidi maksimal-toplomeri, tehtnice za vino, žganje, mošt, mleko itd.

Velika izbor stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejše in najboljše. Pošteno in dobro blago, vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Nikelnaste ure	od gl. 3.—	naprej.
Srebrne ure	„ 5.—	„
Tula ancré s tremi pokrovi	„ 10.—	„
Zlate urice za dame	„ 13.—	„
„ ure za gospode	„ 20.—	„

Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

(231) 25-8

Popravila ceno in zanesljivo.

IVAN SCHINDLER

Dunaj, III. Erdbergstrasse št. 12.

razpošilja gratis in franco kataloge v slovenskem jeziku z več kakor 400 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za reelno postrežbo se garantira.

Ugodni plačilni pogoji.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

ces. kralj.

(161)

privilegiran lastnik

Dunaj, III. Erdbergstr. št. 12.

Na slovenska vprašanja se odgovarja slovensko.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „Merkur“
Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbiri.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Mlatilnice

z gepljem in ročne, čistilnice in drugi poljedelski in vino-rejski stroji iz najbolj slovečih tovarn po zelo nizkih cenah.

Za čas košnje priporočam svoje

izvrstne kose iz najfinejšega jekla

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamči!

